

fremsat senest 3 måneder før det tidspunkt, hvor udvisningen kan forventes iværksat.

Da det ikke kan udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor sagen, eventuelt på grund af appelbehandling, ikke vil kunne være afsluttet i løbet af 3 måneder, foreslås der samtidig indsat en bestemmelse i § 49, stk. 2, 4.-5. pkt., som giver retten mulighed for at træffe bestemmelse om, at den pågældende skal være frihedsberøvet under sagen, indtil en eventuel udvisning kan iværksættes. Det følger af henvisningen til § 33, at retten i stedet vil kunne træffe bestemmelse om mindre indgribende foranstaltninger såsom meldepligt m.v.

Der vil også i forbindelse med den særlige overgangsordning, som er foreslået ved lovforslagets § 61, kunne forekomme sager, hvor det ville kunne være uheldigt, såfremt den pågældende var på fri fod i forbindelse med en domstolssag om efterprøvelse af udvisningsafgørelsen. Der vil således kunne forekomme sager, hvor det er klart, at den pågældende udvisningsbeslutning skal opretholdes, og hvor den pågældende under sagens behandling vil skulle løslades efter endt straffasoning, således at det i givet fald vil være vanskeligt at effektuere udvisningen. Med henblik på sådanne tilfælde foreslås der i § 61, stk. 4, 2. pkt., indsat en bestemmelse, der på tilsvarende måde som ved genoptagelse efter § 49 giver domstolene mulighed for at træffe bestemmelse om, at den pågældende udlænding skal være frihedsberøvet under sagen, indtil en eventuel udvisningsbeslutning kan iværksættes.

Til nr. 61

Ændringsforslaget indebærer en præcisering af procesformen i tilfælde, hvor retten skal tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding skal udvises, når den pågældende i udlandet er dømt for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning i Danmark.

Til nr. 62 og 63

Ændringsforslagene giver udlændinge en adgang til domstolsprøvelse af afgørelser, som har vidtgående betydning for den pågældende. Ændringsforslagene svarer i meget vidt omfang til det af højesteretspræsident

Peter Christensen i betænkning nr. 968/1982 indeholdte forslag til domstolsprøvelse.

Der henvises til betænkning nr. 968/1982, s. 215-219.

Til nr. 64

Som led i indvandrerens retssikkerhed gives der mulighed for domstolsprøvelse.

Til nr. 65

Efter bestemmelsen vil justitsministeriets stadfæstelse af tilsynets afgørelser om nægtelse, bortfald eller inddragelse af opholdstilladelser kunne kræves indbragt for domstolene for så vidt angår udlændinge, der med fornøden opholdstilladelse har boet her i landet i mere end de sidste 2 år forud for tilsynets afgørelse. Herved gives der de pågældende en kvalificeret processuel beskyttelse.

Bestemmelserne om domstolsprøvelsens form er udformet med udgangspunkt i højesteretspræsident Peter Christensens forslag til § 46 b i betænkning nr. 968/1982. Der henvises til betænkningen, s. 217 ff. Der er dog indsat andre værnetingsregler med henblik på en vis spredning af sagerne. Fristen for fremsættelse af begæring af domstolsprøvelse er i ændringsforslaget foreslået fastsat til 14 dage. Endvidere er der ved udformningen af stk. 3 og stk. 7 åbnet mulighed for, at retten, hvis udlændingen udebliver uden lovligt forfald, kan afvise sagen. Denne fremgangsmåde vil være praktisk, såfremt retten finder, at sagen ikke med nytte kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse.

Det er ikke muligt præcist at vurdere ændringsforslagets økonomiske og administrative konsekvenser. Det må dog antages, at en gennemførelse af ændringsforslaget vil være væsentligt mindre omkostningskrævende end en gennemførelse af mindretalsforslagene i betænkning nr. 968/1982.

Til nr. 66, 72, 75 og 79

Mindretallet finder, at dette nævn kan undværes, og at det vil indgå som et forsinkende led i behandlingen af klagesager og yderligere belaste tilsynet med udlændinge.

Til nr. 67